

Ṭ Phong Ṭ n là ṇ lụ t ṣ , nhà báo.

Lụ t ṣ Ṭ Phong Ṭ n

Ngụ n: Đòng Chúa C̣ u Tḥ

VRNs – Sài Gòn – Sáng ngày 30/09/2010, Công an pḥ ng 8, qụ n 3, cùng ṿ i công an PA35 thành pḥ và côn đ̣ ḅt và chị m đọ t tài ṣ n c̣ a lụ t gia, nhà báo ṭ do Ṭ Phong Ṭ n. Sau 11 tị ng ḅ ḅt đi trong tình tṛ ng ṿ a ng̣ ḍ y, cḥ a ḳ p thay đ̣ , mang dép, công an pḥ ng 8 ḷ i đ̣ y cô Ṭ n ra đ̣ ng.

Chúng tôi xin g̣ i đ̣ n ḅ n đ̣ c bài ṭ ng trình chi tị t c̣ a chính ṇ n nhân, đ̣ anh cḥ em đ̣ c rõ.

Khọ ng 8 gị sáng ngày 30/9/2010, tôi đang ng̣ trong phòng thì nghe đ̣ a cháu gái ̣ cùng nhà g̣ i: “Cô ̣ i, có ṛ t nhị u ng̣ ̣ i đ̣ n kị m cô”. Cháu này sáng nào cũng ṃ c̣ a đi làm. Tôi ng̣ i ḍ y ḅ c ra kḥ i phòng nhìn xụ ng nhà ḍ ̣ i tḥ y nḥ ṛ t đông ng̣ ̣ i đ̣ ng trong nhà. Trong ṣ này có ông Nguỵ n Văn Rị t là CSKV thì tôi quen ṃ t ṭ lâu ṛ i. Ông Rị t đi tḥ ng lên phòng tôi, tôi c̣ n ḷ i và nói: “Có gì xụ ng nhà ḍ ̣ i cḥ tôi. Tôi ṃ i ng̣ ḍ y, cḥ a đánh răng ṛ a ṃ t không tị p chuỵ n các anh đ̣ c”. Ông Rị t nói Công an pḥ ng 8 (qụ n 3) ṃ i tôi đ̣ n pḥ ng làm vị c lị n bây gị . Tôi nói: “Anh đi xụ ng đi, tôi còn đi ṿ sinh” thì ông Rị t đi xụ ng.

Nhìn xụ ng ḍ ̣ i nhà, tôi cḥ ṃ t ṭ ng ng̣ ̣ i đ̣ m và nói “Kéo nhau đ̣ n đây 10 ng̣ ̣ i ḷ n à!”. Trong ṣ 10 ng̣ ̣ i này, ngoài ông Rị t và ṃ t ông ṃ c đ̣ Công an pḥ ng đeo hàm Đ̣ i úy,

nh ng ng i còn i đ u m c th ng ph c, nh ng có hai cô n là ng i c a PA35 quen m t (m t ng i tôi g i là “con m m”) mà tôi đã k r ở trong l n h ép xe, b t cóc tôi sau khi tôi v a đi l ch nh t nhà th K Đ ng ra và đ y tôi vào CAP8 gi c ngày ó. Có m t ng i n tu i kho ng h n 35 l m t nh ng có v thân thi t v i “con m m”, nghe kêu nhau tên là Oanh, m t hình nh th m m h i b nhi u, l tai bên trái đ c hai l đeo bông, và trên đ i. Năm ng i nam còn i tr tu i, l c l ng nh ng l m t.

Tôi v a b c xu ng đ n nhà đ i thì c b n h xông t i “Yêu c u ch đi v ph ng”. Tôi tr l i: “Tôi không đi đâu c , tôi ch a đánh răng r a, không làm vi c gì h t, mà bây gi tôi đi v sinh”. “Con m m” hung hăng xông t i s so ng kh p ng i tôi nh b “bi n thái”, r i ch n tôi l i không cho vô nhà v sinh mà nó xông vào trong làm gì trong đó không bi t, nó đi ra ngoài tôi m i vào đ c. Tôi vào nhà v sinh, đang đi c u, còn ch a k p đánh răng r a m t thì nghe ti ng “r m” th t l n, c a nhà v sinh bung ch t b t ra. Tôi th y m t thanh niên m c áo s mi s c ra-rô xanh đ ng ngay c a nhà v sinh, chính tên này đã đ p c a cho c a nhà v sinh bung ra. Tôi ch a k p kéo qu n lên thì tên thanh niên này và “con m m”, hai cô n kia xông ào vào kéo tu t tôi ra ngoài. Đ ng b n bên ngoài xúm vô xô đ y, l i tu t tôi lên xe 4 bánh c a Công an (có đèn 3 màu) đ u s n tr c c a.

Tôi bi t b n h l i gi trò “b t cóc” nên trong khi l i kéo tôi đã l n ti ng kêu gào, hàng xóm bu l i xem r t đông. Ng i mang hàm Đ i úy n t tôi: “Không đ c la”. Tôi m c k h n, v n c gào l n: “B t cóc, b ng i ta coi b n l u manh b t cóc tôi”. Xe ch y đ n tr s CAP8 (Q3) thì đ ng l i, b n h l i l i tôi xu ng xe r i l i lên m t căn phòng l u 1, phía sau, đóng c a l i. Tôi quát lên: “Đ l u manh, côn đ , m t lũ x h i đen”. Ông Đ i úy Ngô Thành Nhân và cô “l tai đ c 2 l ” quát tôi không đ c nói, tôi mà nói n a thì h “s có bi n pháp”. Tôi đ ng đ y quát l i h : “Tôi c nói, các ng i làm gì tôi? Các ng i gi t tôi hay đánh tôi à? Ba đ a nhào vô đánh đi”. B n h im, m t thanh niên tr m c áo kem (chung nhóm h i sáng) b o tôi “Thôi ch bình tĩnh ng i xu ng đi”. Tôi ng i xu ng, nhìn ch m ch m vào anh ta. Thanh niên áo kem nói: “Ch làm gì nhìn em ghê quá?”. Tôi tr l i: “Nhìn cho nh m t ch”. Thanh niên h i: “Đ làm gì? L n này thì cũng v y, mà l n sau thì cũng v y thôi”. Tôi nói ch m t ng ti ng: “Khác ch , m i l n m i khác, khác nhi u, nên m i nhìn k cho nh m t t ng ng i”.

Kho ng h n 1 gi sau, “con m m” đem cái áo khoác c a tôi l i qu ng lên bàn r i đi. V y là t lúc b n chúng l i tôi ra kh i nhà đ n gi và gi t chìa khóa trong tay tôi thì ai nhà? Chúng đã làm vi c gì m ám su t th i gian đó? Ai khóa c a nhà l i không? Chìa khóa nhà ai gi ?

Ch ng 15 phút sau, ông Ri t và m t ông kho ng h n 50 tu i vào phòng. Ông này m t đen, t ng b con, nói gi ng mi n Nam, m c cái áo thun s c ngang tr ng xanh. Ông ta nói: “Ch

ng i xu ng đây tôi làm vi c v i ch . Tôi h i l i ông ta: “Anh mu n làm vi c v i tôi thì anh m c quân ph c vô đảng hoàng, n u không anh cho tôi xem gi y t anh h tên gì, c quan nào thì tôi m i làm vi c”. Ông ta bèn quát tôi: “Ch không có quy n h i gi y t tôi. Gi y ch ng mình c a ch đâu, xu t trình cho tôi xem”. Tôi cũng đ ng lên quát l i ông ta: “Tôi cũng không làm vi c v i anh. Tôi không bi t anh là ai. Tôi không c n ph i nói chuy n v i anh”.

Ông Ri t th y v y m i nói: “Ch b t nóng, ng i xu ng đi. Anh này là Phó CAP ở đây”. Tôi ng i xu ng và nói: “Tôi không c n bi t Phó ph ng hay cái gì, ng i không có h tên, không quân ph c tôi không nói chuy n”. Ông ta ti p t c h i tôi “Gi y t đâu?”. Tôi l p l i: “Tôi không nói chuy n v i anh. Nghe rõ ch a?”. Ông ta quay sang b o ông Ri t h i tôi gi y ch ng mình đâu xu t trình ra. Tôi nói: “Anh Ri t, anh đã xem gi y ch ng mình c a tôi r i h i tôi m i đ n trong nhà 84D. Còn hôm nay tôi m i v a ng d y, ch a k p đánh răng r a m t, đ u ch a ch i, qu n áo ch a thay, còn m c đ ng , chân không k p mang dép, các anh đã lòi tu t tôi đ n đây thì gi y t ở đâu tôi có mà đ a anh xem? Anh có th y anh h i vô duyên, l b ch không?”.

Ông Ri t ng i c i c i làm thỉnh không tr l i.

Ông áo s c ng i k bên kêu ông Ri t ghi biên b n, đ c t ng ch cho ông Ri t vi t r ng tôi không ch u xu t trình gi y t . Tôi cũng m c k ông, không thèm nói gì, trong b ng nghĩ: “T vi t r i m t h i t ký v i nhau nhé”.

Tôi nói: “Các anh lòi tôi đ n đây, nhà m t đ hay anh ém cái gì đó vào nhà thì các ông ph i ch u trách nhi m”. Ông áo s c nói đã giao nhà cho t dân ph . Tôi b o r ng: “Tôi không tin cái l i t dân ph c a các ông”.

Ông kia l i đ m ra hai t gi y vi t tay, ch lo ng ngo ng m c xanh, 2 t gi y in vi tính, kêu ông Ri t làm vi c v i tôi v vi c có đ n t cáo tôi. Tôi cũng mu n bi t “t cáo” v chuy n gì nên c đ im cho ông ta nói. Ông ta b o là hàng xóm t cáo tôi: in n t r i nói x u Công an Thái Nguyên, Công an Hà N i; ph i đ l t ph n m t ti n l u 2 làm m t m quan, hàng xóm góp ý nhi u l n không s a mà còn ch i m ng hàng xóm; L i s ng kiêu ng o, s ng chung v i m t ng i đ n ông t x ng là Lu t s trong nhà 84D.

Ông Ri t h i tôi: “Ng i ta t cáo ch nh v y ch có ý ki n gì không. Chúng tôi s tr c xu t ch không cho ở đó”. Tôi nói: “Ai t cáo anh cho tôi bi t tên gì, ở đâu, b ng không thì đó là các

anh ḍ ng chuỵ n nói láo”. Ông kia ṿ i vàng c̣ n ông Rị t không cho nói. Tôi nhìn tḥ ng vào ông Rị t ḅ o ṛ ng: “Các anh ḍ ng chuỵ n ḅ n tḥ u nḥ ṿ y mà cũng làm đ̣ c à? Các anh vu cáo tôi cḥ không có ̣i ṭ cáo tôi ḥ t”.

Ông Rị t ḷ i nói: “Sao cḥ không đi cḥ khác ̣, ̣ pḥ ng không cho ̣ mà sao ̣ đó hoài”. Ḷ i cũng ṿ n chuỵ n này, đ̣ n ngày 19/10/2010 là anh Đị u Cày ṃn án tù, và ṣ tṛ ṿ ̣ trong cái nhà 84D đó, mà trong nhà hị n nay có tôi ̣, công an ṣ ṛ ng tôi ̣ chung nhà ṿ i anh Đị u Cày ṣ làm cho “công an cḥ bị t còn đ̣ ng còn mình” ṃ t ̣n, ṃ t ng̣ cḥ ng? Tôi g̣ n gị ng: “Các anh không có quỵ n cho hay c̣ m tôi ̣ trong nhà đó khi cḥ nhà đã đ̣ ng ý cho tôi ̣, tôi đã trình báo ṿ i anh, trách nhị m c̣ a anh là ghi nḥ n ṣ trình báo c̣ a tôi, còn ghi hay không là vị c c̣ a các anh, tôi không c̣ n bị t. Anh đem Lụ t c̣ tṛ ra cḥ cho tôi xem cḥ nào lụ t cho phép các anh c̣ m không cho tôi ̣ nhà đó, ṇ u có, tôi cḥ p hành. Ṭ i sao tôi pḥ i đi cḥ khác ̣ trong khi tôi đây không ṃ t tị n thuê nhà, tôi đ̣ n nhà anh tôi ̣ nḥ”.

Ông Rị t ng̣ i làm thỉnh, x̣ p gị y ṭ ḷ i ṛ i ḥ i: “Cḥ có đ̣ ng ý ký biên ḅ n không”. Tôi trả ḷ i: “Không, các anh làm chuỵ n ḅ n tḥ u thì ṭ ký ṿ i nhau đi”. Ông áo ṣ c ḥm he tôi “ṛ i ṣ ̣ tù”. Tôi ḥ i ông ta: “Bây gị ḍ ng chuỵ n cḥ a đ̣ ḥ ?”.

Ông Rị t và ông kia ḅ đi. Đ̣ n khọ ng ḥ n 12 gị tṛ a, ṃ t ông khọ ng trên 55 tụ i, ng̣ i cao, nói gị ng Ḅ c ṭ ṭ n vào phòng g̣ p tôi ṃ i tôi ăn bánh bao. Tôi tṛ ḷ i không ăn. Ông ta ḷ i đ̣ a tôi ṃ t quỵ n sách, ngoài bìa tḥ y in cḥ Cụ c cách ṃ ng mùa thu Hà Ṇ i gì đó, nói cho tôi ṃ n đ̣ c. Tôi nói: “Tôi đang ̣ nhà, các anh lôi tôi đ̣ n đây trong tình tṛ ng nḥ tḥ này đ̣ cho tôi ṃ n sách đ̣ c thôi à?”. Ông ta ṿ i c̣ i chính: “Không, tôi tên Thành, cùng làm chung ṿ i anh Rị t, tḥ y cḥ không làm gì thì trong tḥ i gian cḥ đ̣ i ông Rị t làm vị c”.

Ng̣ i đàn ông này tôi tḥ y xụ t hị n ngay ṭ đ̣ u trong nhà tôi ban sáng, cùng nhóm 10 ng̣ i kia, tôi đã đ̣ n CAP8 này vài ḷ n g̣ p cán ḅ ̣ đây nḥ ng tôi cḥ a bao gị nhìn tḥ y ông này. Tôi đáp: “Tôi không có nhu c̣ u đ̣ c lọ i sách này. Tôi mụ n đ̣ c cái gì thì tôi lên ṃ ng đ̣ c, ṭ t c̣ đ̣ u có ḥ t, mụ n lọ i nào cũng có”. Ông Thành nói bị t tôi là “đ̣ ng đ̣ i” nên mụ n trò chuỵ n ṿ i tôi. Tôi ḥ i: “Anh làm cḥ c ṿ gì ̣ đây? Ṇ u lãnh đ̣ o thì tôi nói theo kị u lãnh đ̣ o, còn ngang c̣ p ṿ i ông Rị t thì tôi nói theo kị u ngang c̣ p”.

Ông Thành nói: “Tôi cḥ ngang c̣ p nḥ ông Rị t mà thôi”. Tôi ṃ i nói: “Ṿ y thì tôi nói chuỵ n ṿ i anh theo kị u ngang c̣ p, nói nghe cḥ i cḥ không gị i quỵ t đ̣ c chuỵ n gì. Hành vi các anh đ̣ i ṿ i tôi ṭ sáng đ̣ n gị nó gị ng nḥ ṃ t lũ ḷ u manh, con đ̣ , x̣ ḥ i đen cḥ không đúng lụ t cḥ nào ḥ t”. Ông ta ḥ i tôi ̣ sao không trình báo. Tôi tṛ ḷ i: “Tôi ḷ p ḷ i cho anh bị t

r ng tôi đ n nhà 84D này t tháng 6 năm ngoái. Tr c khi đ n tôi đã cùng v i ch ch nhà làm th t trình báo đảng hoàng. Tôi đã th c hi n nghĩa v c a tôi, còn nghĩa v các anh là ghi nh n, không có quy n c n tr tôi. Công dân VN có quy n c trú b t c n i đầu trên ph m vi n c VN, tr khu v c c m, biên gi i, h i đ o”. Ông Thành nói: “Đ i ý là tr nh ng ch c m ra, ch nào cũng đ c h t. Ch h n 1 năm nay thì coi đ a ph ng m c nhiên công nh n. Tôi th y th i gian qua ch vi t r t nhi u bài vi t, ch có th y nh ng bài vi t đó chính xác không?”.

A, ông ta đã “t thú” cho tôi bi t ông ta không ph i CA ph ng này. Công an ph ng này tôi đã ti p xúc v i nhi u ng i, và tôi đ ý th y h ch a h có bi u hi n gì là hi u bi t internet cũng nh nh ng bài vi t trên m ng. Tôi g t ngang: “Tôi không bàn v các bài vi t ở đây”. Ông Thành l i h i: “V y ch có ý ki n gì v vi c hàng xóm t cáo không?”. Tôi nhìn th ng vào ông ta nói: “Tôi kh ng đ nh cho anh bi t các anh đã làm nh ng chuy n b n th u, đ ti n đ vu cáo tôi ch không có hàng xóm nào t cáo tôi h t. Đ n gi n là nh ng vi c các anh đ ng lên y không h x y ra, và tôi không có kh năng làm nh ng vi c đó. Nh ng các anh “gian mà không ngoan”. Tôi đã nhìn th y cái “gian mà không ngoan” c a các anh r i. N u các anh còn là con ng i, còn có i ng tâm, thì đ ng bao gi làm nh ng chuy n đ ti n, b n th u nh v y. Các anh hành x côn đ , hèn h , vu cáo b n th u ch làm cho tôi thêm khinh th ng, ph nh vào m t các anh, thêm căm ghét các anh mà thôi, ch không th thay đ i đ c tôi”.

Ông Thành nói: “Ch có th cho tôi bi t ‘gian mà không ngoan’ ch nào không?”. Tôi nói: “Tôi không nói ở đây, ch a ph i lúc”. Ông Thành im l ng.

S dĩ tôi kh ng đ nh h “gian mà không ngoan” b i th i nay ở Sài Gòn b n đ ng xe ch đèn đ b t c n i nào cũng có m t đ i ngũ phát t r i qu ng cáo ch y ra n hàng đ ng gi y vào tay b n, mà nhi u ng i còn không thèm nh n, ai mà thèm nh t t r i đ i đ t đ c. Mu n gì ng i ta lên m ng nói có ng i nghe, in n làm gì cho phí công, phí gi y, phí m c mà không ai ngó đ n. Mu n in thì ph i có ph ng ti n in, trong nhà tôi l i không có máy in. Tôi đi ra đ ng lúc nào cũng “m c đuôi”, vi c này không ch m t mình tôi bi t mà anh em đ o h u đi chung v i cũng đã t ng th y. Tôi mà b t r i ch c là h ào t i “b t qu tang” có nhân ch ng, v t ch ng đ y đ , quay phim, ch p nh đ ng báo và “ném vào m t b n t b n” nào hay lên án Chính ph Vi t nam vì ph m nhân quy n, v y có ph i s ng h n không, vi c gì ph i c n đ n m y t gi y ‘t cáo’ v v n kia.

Chuy n ph i đ lót thì còn bu n c i h n. Tác gi c a màn hài k ch b n th u này v i vàng quá nên không bi t r ng nhà 84D làm gì có m t ti n l u 2 đ cho tôi “ph i đ lót”. Nó ch có m t ti n t ng tr t, t ng trên phía tr c là nhà ng i khác r i. Vào sâu bên trong h n 30m thì nhà m i r ng ra và lên đ c 2 t ng. Đã không có ch ph i thì nh ng chuy n ti p theo đ u là b a đ t tr ng tr n m t cách ngu xu n. Nói chuy n tôi “s ng chung v i m t ng i đàn ông trong nhà t

x̣ng là Lụt ṣ” còn khội hài ḥn. Tôi có c̣m gịc CA là đ̣ chuyên đi rình mò chuỵn gịng chịu c̣a ng̣i i dân, đ̣ chen vào ṇm gịa c̣p tình nhân mà gào thét ṿ ṿn. Ai cḥng bịt trong “gịy cho ṃn nhà” cḥ Ḍng Tḥ Tân đã ghi rõ cho bà Ṭ Phong Ṭn và ông Nguỵn Qục Đ̣t ṃn nhà đ̣. Nguỵn Qục Đ̣t nguyên tṛc đ̣y cùng làm chung ṿi tôi ở VPLS Pháp Quỵn, sau khi Pháp Quỵn ḅ đóng c̣a thì Đ̣t đi theo tôi ở nḥ vì Đ̣t cũng tḥt nghịp gịng nḥ tôi. Hịn nay, Đ̣t là Tṛng VPLS La Bàn, thành viên Đoàn Lụt ṣ ṭnh Đ̣ng Nai, không c̣n pḥi “ṭ x̣ng”. Nguỵn Qục Đ̣t nḥ ḥn tôi 10 tụi, Đ̣t cḥa ṿ, tôi cḥa cḥng, ṇu ṣng chung cũng đ̣c cḥ sao, ṃc ṃ gì Công an pḥi chen vào? Gị ṣ Đ̣t đã có ṿ mà cḥng nhà cũng đ̣c luôn, ḅi ḷ phòng ai ṇy, gịng ai ṇy ng̣. Ṿ Đ̣t không ý kịn gì thì thôi, sao Công an nḥy vào “ghen” dùm?

Ông Thành ḷi ḥi tôi lâu nay có ṿ quê không? Tôi tṛ ḷi: “Anh ṿ ḥi ông Tụn, ông Ḥi PA35 y, ṃy ông đó bịt ṛt rõ, tôi đi đâu cũng có đuôi theo tò tò. Anh không c̣n pḥi ḥi tôi”. Ông Thành tḥy tôi c̣ nói ḍm ngang, nên ông đ̣ng lên ṭ gịa và nói đ̣ ông kêu ông Rịt ṭi làm vịc, ông Rịt đang ḅn ḥp”. Tôi nói: “Ṿy tôi nḥ anh nḥn ṿi ông Rịt ṛng ṇu ông Rịt ḅn quá thì đ̣ng có ḷi tôi đ̣n đ̣y ṛi c̣ đ̣ tôi trong cái phòng này họi. Nḥ ṿy ng̣i ta kêu ḅng ḅt ḷ cḥ ṣ, thịu văn hóa đó, còn nói theo kịu nôm na bình dân là làm kịu ṃt đ̣y”.

Ḅn ḥ bịn đi đâu ṣch ḥt, đ̣ hai tên “c̣t đ̣t” canh cḥng tôi không cho tôi ra ngoài. G̣n 3 gị chịu, ṃt thanh niên tṛ ṃc tḥng pḥc đ̣n x̣ng tên là Nguỵn Công Danh – CAP25 nói ṛng đ̣n g̣p tôi đ̣ “ṭng đ̣t quỵt đ̣nh x̣ pḥt hành chánh”. Tôi ḥi pḥt chuỵn gì, Danh nói ṿ bên pḥng 25 Bình Tḥnh. Tôi nói: “Ṿ đó tôi sang nhà bà Nguỵn Tḥ Ṃ Ngḥ đ̣ ḷy gịy ṭ, bà Ngḥ không đ̣a, tôi ḅ đi ṿ thì c̣ nhà bà Ngḥ kéo tôi ḷi đ̣ cḥi ḅi, đánh đ̣p tôi, tôi là ng̣i ḅ ḥi, tôi cḥa kịn bà Ngḥ mà pḥt tôi cái gì?”. Danh nói: “Em cḥ đ̣c ḷnh ṭng đ̣t thôi, cḥ có nḥn quỵt đ̣nh không, nḥn thì em làm biên ḅn ṭng đ̣t?”. Tôi tṛ ḷi: “Nḥn cḥ. Tôi c̣n pḥi nḥn và tôi ṣ kịn quỵt đ̣nh này cho toàn tḥ gịi đ̣u nhìn tḥy Công an Vịt Nam là ṃt ḷ chuyên đ̣ng chuỵn vu cáo ng̣i i dân ḷng thịn”.

Danh vịt biên ḅn xong, tôi ḅo đ̣a cho tôi xem, tḥy quỵt đ̣nh ghi ký ngày 15/7/2010 nḥng pḥn ṇi dung thì tṛi ḷi là “gây ṛi tṛt ṭ công c̣ng”. Tôi nói: “Quỵt đ̣nh này pḥi ḅ sung thêm gây ṛi ở đ̣u, tḥi địm nào, ghi nḥ ṿy ṛi vài ḅa ṇa nói tôi gây ṛi ṭi đ̣y thì sao? Biên ḅn ṭng đ̣t vịt thành 2 ḅn, tôi gị 1 ḅn, em gị 1 ḅn thì tôi ký”.

Tḥy Danh ng̣i ng̣n ng̣, tôi nói: “Ḷ ra tôi yêu c̣u em ṿ thay ṣc pḥc đ̣ng hoàng tôi ṃi làm vịc, nḥng thôi, em là ḳ tḥa hành, em nói năng đ̣ng hoàng tôi không làm khó em. Em đem Pháp ḷnh x̣ lý vi pḥm hành chính và các Ngḥ đ̣nh, Thông ṭ ḥng đ̣n kèm theo ra xem, lụt quỵt đ̣nh ṭng đ̣t pḥi vịt 2 biên ḅn. Ṇu em tḥy nhịu quá đ̣c không ḥt thì mang đ̣n đ̣y tôi cḥ ngay cḥ đó cho em đ̣c. Em yên chí, lãnh đ̣o c̣a em ḅo em làm địu

sai ch ́ tôi không bao gi ́ b ́ o em làm sai”.

Danh nói: “Thôi đ ́ em v ́ h ́ i ý ki ́ n lãnh đ ́ o” r ́ i “bi ́ n m ́ t” luôn.

G ́ n 5 gi ́ chi ́ u, m ́ t cán b ́ khác mang hàm Trung úy tên Nghĩa đ ́ n nói ý ki ́ n ch ́ huy kêu em ra quy ́ t đ ́ nh ph ́ t vì ch ́ vi ph ́ m đi ́ m, kho ́ n, Đi ́ u A B ́ C ́ gì đó “không xu ́ t trình gi ́ y t ́ tùy thân” (c ́ m quy ́ n sách đ ́ c m ́ t h ́ i). Tôi nói: “T ́ đ ́ ng tôi đang ́ nhà tôi, m ́ i ng ́ d ́ y, đ ́ u ch ́ a ch ́ i, qu ́ n áo m ́ c ch ́ a đ ́ , chân ch ́ a mang dép thì các ng ́ ́ i l ́ i tôi đ ́ n đây r ́ i h ́ i “Gi ́ y t ́ đâu?” thì tôi làm sao có đ ́ a m ́ y ng ́ ́ i xem?”. Tôi đ ́ ng d ́ y giữ b ́ đ ́ l ́ ng đang m ́ c, gi ́ chân không lên h ́ i: “Th ́ y ch ́ a? Dép mang không k ́ p đã b ́ l ́ i đi r ́ i h ́ i gi ́ y t ́ là sao? Đi ng ́ cũng ph ́ i gi ́ u gi ́ y t ́ trong qu ́ n h ́ ?”.

Anh ta nói: “Tôi ch ́ đ ́ c l ́ nh làm v ́ y thôi, bây gi ́ tôi vi ́ t quy ́ t đ ́ nh ph ́ t ch ́ ”. Anh ta vi ́ t quy ́ t đ ́ nh xong nói: “N ́ u ch ́ nh ́ n thì ghi vào cu ́ n s ́ này là đã nh ́ n, không thì ghi vào là không nh ́ n”.

Tôi quát lên: “Tôi không ghi b ́ t c ́ cái gì h ́ t. Đ ́ a thì tôi l ́ y, không đ ́ a thì thôi, làm biên b ́ n t ́ ng đ ́ t giao tôi m ́ t b ́ n thì tôi ký, không thì thôi”.

Anh ta ng ́ i gi ́ ng gi ́ i lu ́ t này n ́ v ́ i tôi, tôi nói: “Đ ́ ng có gi ́ ng lu ́ t v ́ i tôi, tôi d ́ y lu ́ t cho m ́ y ng ́ ́ i ch ́ không ph ́ i m ́ y ng ́ ́ i d ́ y đ ́ c tôi. Cái ch ́ c CSKV này tôi đã t ́ ng làm, tôi ch ́ c ́ n ́ a m ́ t b ́ i là xong, có gì khó khăn mà lên m ́ t gi ́ ng gi ́ i cho tôi”.

Ông áo thun s ́ c xanh tr ́ ng h ́ i sáng nghe trong phòng tôi và anh Nghĩa to ti ́ ng thì ch ́ y sang, lúc này tôi th ́ y ông ta m ́ c s ́ c ph ́ c, đeo hàm Trung tá nh ́ ng không đeo b ́ ng tên. Tôi h ́ i: “Anh là lãnh đ ́ o ́ đây à?”. Ông ta không tr ́ l ́ i câu h ́ i c ́ a tôi mà h ́ m h ́ e đòi “Bóp h ́ ng tôi” m ́ y l ́ n. Tôi đ ́ ng d ́ y nói càng l ́ n h ́ n: “Tôi c ́ nói, tôi nói l ́ n cho c ́ cái c ́ quan này nghe h ́ t. Các anh hành đ ́ ng b ́ n th ́ u, đ ́ ti ́ n, h ́n h ́ . Bóp đi, bóp ngay bây gi ́ đi. L ́ y đây, treo vào c ́ a s ́ kia. Công an các ng ́ ́ i treo c ́ dân trong c ́ quan đã nhi ́ u r ́ i, treo thêm m ́ t m ́ ng n ́ a đâu có sao”.

Tôi ch ́ vào ông ta: “m ́ c quân ph ́ c mà không đeo b ́ ng tên. Làm chuy ́ n sai trái, đ ́ ti ́ n m ́ i

s không dám cho ai biết tên. Ngồi ta làm việc ngay th ng thì có h có tên đảng hoàng”. Ông ta v i vàng b đi m t n c. Trung úy Nghĩa cũng ôm t p gi y t đi luôn.

Ng i m t mình trong phòng, th y tr i đã s p t i. Tôi ng i x p b ng trên gh l n chu i Mân Côi, đ c kinh. Đang đ c thì nghe có ng i đ ng ngoài c a kêu: “Ch i ch v đi”. Tôi m c k anh ta, đ c xong chu i kinh m i đ ng d y. Tôi h i: “M y gi r i em?”. Trung úy tr này nói: “H n 7 gi r i”. Tôi xu ng t ng tr t, th y m t Công an đeo hàm Trung tá, b ng tên Nguy n Ng c Thi n (tôi nh h có th không chính xác). Tôi h i: “Anh là ch huy à đây à?”. Ông Thi n nói: “Tôi là cán b ch không ph i ch huy” (Chuy n l à, h n 7 gi t i mà c quan tr c không có ch huy). Tôi h i: “Ch huy c a anh đâu? Tôi mu n g p ch huy c a anh đ h i xem các anh b t tôi đ n đây t sáng đ n gi thì l nh t m gi đâu? T m gi t i gì?”. Ông Thi n nói: “Chúng tôi không b t ch . Ch th y à đây có phòng giam không?”. Tôi nói: “Không b t thì đây là cái gì? T đ ng tôi đang ở trong nhà, đ u ch a ch i, rã ch a đánh, m t ch a r a, dép ch a mang, l i tôi lên xe ch đ n đây thì bây gi các anh đem tôi đ n đây b ng cách nào thì đ a tôi v b ng cách đó”. Ông Thi n nói: “Tôi không ph c v ch . Ch có làm việc cũng đi b t ng i ta v y”.

Tôi nói: “Tôi đâu yêu c u các anh ph c v , các anh t đ ng b t tôi đ n thì các anh ph i tr tôi v ch cũ. Các anh làm nh tôi là con chó hay sao mà mu n b t thì b t, mu n t ng c ra thì t ng. Tôi nói cho anh biết, tôi có đi b t ai thì tôi cũng có t l nh Vi n ki m sát phê chu n đảng hoàng, tôi m i đ a ph ng, gia đình, hàng xóm đ n ch ng ki n l p biên b n đảng hoàng, ch tôi không hành x ki u l u manh côn đ nh các anh. Anh nói l i cho ch huy c a anh biết là tôi nói nh v y đó. Công an làm việc nh l u manh, côn đ , xã h i đen. À, anh có đ c báo không? Cách đây kho ng m t tháng, t i Công an ph ng Ô Ch D a Hà N i, ch đàn áp giáo dân Thái Hà đó. B đ a nào nó ném mìn vào, ch t 2 th ng, b th ng 3 th ng. Anh ở trong ngành anh biết, mìn ch không ph i l u đ n đâu”.

Ông Thi n nói: “Tôi không quan tâm đ n chuy n đó”. Tôi nói: “C n ph i quan tâm ch , theo tôi thì nh ng chuy n nh v y anh ph i quan tâm. đ i ác lai ác báo, gieo gió thì g t bão. Tôi ng i đây tôi ch ch huy c a anh”. Ông Thi n nói: “Ch không đi ra tôi kêu t i nó l i ra cho x u h bây gi”. Tôi nói “Các anh làm chuy n sai trái, đ t i n m i x u h , tôi đâu làm sai đ i u gì mà x u h . Tôi đang ch các anh l i ra đây, l i ra cho nh i u ng i dân ở đây th y ki u l u manh c a anh”.

Ông Thi n kêu Công an tr và m t dân phòng l i tôi ra: “Hai th ng mày làm cái gì mà s b , l i b ra”, nh ng hai ng i này n m tay tôi v a đ y v a n n tôi đi ra. Tôi v a đi v a nói l n: “Công an ph ng 8 này hành x v i dân ki u côn đ , l u manh. T đ ng tôi đang ở nhà thì l i tôi đ n đây trong tình tr ng nh th này, r i bây gi đ u i tôi đi ra, b t tôi lý do gì tôi h i sao không tr l i. Gi i thì đi đánh Tàu kìa, đi giành l i biên gi i, h i đ o kìa, Tàu nó c p bóc, đánh

đ p ng dân Vi t Nam đó, ra đó đánh Tàu đi. Ch bi t hung hăng, đ đồng hi p y u, l y th t đề ng i v i dân lành, v i ph n tay không t c s t nh tôi, g p gi c thì hèn”.

Nh ng ng i dân g n đó nghe tôi nói ch y ra h i chuy n gì, g p ai h i tôi cũng đ ng l i k cho h nghe h t t đ u đ n đuôi, ch cho h th y cái đ u không ch i, b qu n áo ng và chân không dép c a tôi.

Tôi đi b sang nhà ch Tân h i ch Tân chùm chìa c a tôi b n chúng gi t h i sáng có ai đ a cho ch không? Đ a lúc nào? Ch Tân nói không th y ai đ a chìa khóa, lúc ch sang bên nhà 84D thì th y nhà khóa c a.

Tôi đ i cháu gái đi làm v , h i nó thì nó cũng nói là không có ai đ a chìa khóa cho nó. Nó nói h i sáng sau khi h b t cô đi r i thì h lên phòng cô l c l i l y đi nhi u đ đ c. Tôi cùng cháu gái v nhà. Hàng xóm c a tôi nói: “Nó l y đ c a ch T n đi nh ăn c p”, “đ đây không có ai t cáo b y b nh v y h t”.

Tôi vào nhà, th y nhà c a b l c tung lên tang hoang nh bãi rác. Trong phòng riêng c a tôi, đèn bàn, băng v sinh, áo lót b xô xu ng n n nhà và đ ng n ngang. Kĩ m tra l i, b c đ u th y b m t: M t b máy tính đ bàn (g m CPU, màn hình tinh th l ng Samsung, bàn phím), ngay c cái môđun c a công ty vi n thông (tr giá 800 ngàn) cũng b l y đi. Cu n s tay tôi đ trên bàn, 6 phong bì có th) c a m tôi t quê g i lên cũng b l y m t, 2 đ n tho i di đ ng cũng b l y m t. Ngoài ra còn b thêm gì hay không thì tôi không bi t vì tôi ch a kĩ m tra h t đ đ c trong nhà. Và tôi cũng không bi t trong th i gian tôi v ng nhà thì nhóm ng i “ăn c p ban ngày có b o kê” kia có nhét thêm tài li u, ma túy hay ch t n vào trong nhà hay không.

Coi nh , đ l p thành tích dâng đ ng chào m ng đ i l , l c l ng “ch bi t còn đ ng còn mình” bao g m PA35 CA TPHCM, CAP8 qu n 3 và 5 tên côn đ đã l p thành tích xu t s c và thành công t t đ p khi b t đ c bà T Phong T n đem v nh t ph ng c ngày và c p đ c m t s tài s n kèm theo.